

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

Laptulajdonos a Muraszombatjárásai Gazdaszövetség.

ELŐFIZETÉSI ÁP:

Égész évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér.
Előfizetési és hirdetési pénzek és reklamációk:
BALKÁNYI ERNŐ címére Muraszombat küldendők.

Felelős szerkesztő: **Dr. CZIFRAK JÁNOS.**
Főmunkatárs: **STERN HUGÓ.**

Kiadó:
A Vendéki Magyar Közművelődési Egyesület.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a lap szerkesztőségébe küldendők.

Hirdetési díj: 3 hasábos petitos egyszeri hirdetésnél 20 fill. többszori hirdetésnél soronként 12 fillér.

Nyitlitter sora 50 fillér.

Igazság.

Az ember sorsa már, vagy e földi világ főtulajdonsága, hogy a mire legjobban törekszik, azt teljesen elérni, azt teljesen elnyerni nem képes.

A földi életben az ember örökösén szép vágyódásokkal van eltelve, melyek után sóvárog, melyek megvalósulását reméli, de a melyek a maguk teljességében nem jutnak osztályrészüel e földön, csak parányi kis részükből lesznek itt elnyerhetők és élvezhetők.

Igy legrégibb időkől napjainkig minden ember vágyódik az igazság után. Az igazságot keresi az igazságot áhítozza minden kornak szülötte és ép az igazság az, mely nemcsak hogy eddig a maga teljességében nem mutatkozott, hanem mindig és folytonosan karöltve jár ellentétével, az igazságtalansággal és így világos, hogy a maga fenséges nagyságában, a maga boldogító valóságában nem is jelenhetett meg és nem is juthatott részül az emberiségnek.

De hát mi is tulajdonképen az az igazság? Mi is az az igazság, melyről örökösén csak azt halljuk, hogy »nincs«.

Az igazság a boldogságnak, a tökéletes és teljes boldogságnak kulcsa, melyet Ádám és Éva bűne miatt rejtett el előlünk a Mindenható de úgy, hogy azt megtalálni, azt felfedezni tőlünk tette függővé. Az igazság a szív tiszta vágyódása, mely teljes kielégülést bizton nyer e földi lét befejeztével a Tulvilágon, de örömet meglegeedettségét és földi boldogságot nyújthat már itt e világon is, mert annak kisebb-nagyobb mértékben megvalósulása és elnyerése tőlünk, mindnyájunktól függ. Az igazság az a minden egyes ember szívében élő érzelem, melyet mindenki óhajt, de a mely kis mértékben valósul meg és kis mértékben nyer kielégítést, mert nem ismerik meg teljesen ezen érzelem mibenlétét, az igazság valóságát.

Az érzelmek teljes uralma mellett, a legtöbb ember azt tartja, hogy az igazság az, a mi ő neki hoz boldogságot és pedig »csak« ő neki. Épen az nem az igazság.

Az igazság mindenkinek egyforma: az igazság mindenkinek egyformán szolgálja érdekét és az igazság mindenkinek egyformán nyújt boldogságot. Az igazság az, a mi nem csak a szív vágyódását elégíti ki, hanem a lelkiismeretet is megnyugtítja.

Az igazság kizárja az önzést és feltételezi a felebaráti szeretet; utálja a kapzsiságot és követeli az egyenlőséget. Az igazság nem szereti és megdönti azokat, kik érdem nélkül »magasan« járnak, de felemeli az alacsonyra szorítottakat és megjutalmazza az érdemeseket. Az igazság nem szolgál önérdékeket, hanem közmelegedést és közmelegnyugvást teremt.

Magunk, mi emberek se vagyunk tökéletesek és nekünk a teljes igazság itt e földön talán soha se juthat osztályrészül. De igenis fokozódó mértékben mégis megvalósíthatjuk az igazságot, ha annak előfeltételeit meg tesszük és megvalósítjuk és ezzel fokozódó mértékben szerezhetjük meg magunknak a földi boldogságot.

Rajta hát tegyük meg mit megtehetünk. Felre az önzéssel! Minden tettünkben vezessen bennünket a felebaráti szeretet és a tisztelet mindenkivel szemben. Lássuk embertársainkban a velünk egyenlő jogu testvért, ki ha látja megbecsülését, velünk együtt fog a jóért, a szépért, az igazságért küzdeni, nem pedig külön ellenünk és kárunkra, így nemesednek az érzelmek; így tisztulnak az eszmék; így leszünk igazán Istennek gyermekei, ki mindnyájunkat

TÁRCZA.

Őszi park az élet.

Ha őszi csendben a parkban jártam,
Mélabus ködös napok estelén,
Hervadó álmod, hulló remények,
Borus képeket kavartak életem.

Fenn a nyárfákon hárfázott a hold,
Sírása beteg volt — őszi muzsika . . .
Én egy barna lányra, ki már nem szeret
S pár régi rimre gondoltam vissza.

Bánatos, álmos volt akkor az élet,
Gyűrött kabátos, sápadt kis diák.
Azóta tudom, őszi park az élet
S csendesen szenvedő, aki messzi lát.

A lelke azóta mélabút hárfázó
S megyek az estbe őszi utakon,
Kincseket keresek — s avarra lépek
S messze, messze ég halvány csillagom.

Gy. Kocsis László.

Altató mese . . .

Végre eljött! . . . olyan sokat szenvedtem magadtól mindenféle fantasztikus, bolond álmodok miatt, hihetetlen bárgyúságokat álmodtam. Üljön le mellém! Ugy-e elfáradt a hosszú uton?

Szívem lázas lüktetése szolid, halk dobogással vált és a fejemet szorító vaspántok aláhulltak és ő végighuzva bársony kezét homlokomon, könnyes szemekkel nézett rám.

Szeret még Armund? Nem változott meg azóta? . . .

Szeretem Angyal! . . . Maga nélkül pokol lenne nekem az élet.

Hirtelen, mintha fáradság vett volna rajtam erőt, álmod gyötörnek, pihenni vágyom, . . . szempilláim leragadnak . . .

Nem . . . nem vagyok fáradt, csak . . . tudja tudja Isten! . . . Mariett oly jól érzem itt magamat . . .

Magá fáradt Armund! . . . aludjék . . . Nézzé betakarom a fátyolommal, azt akarom, hogy sem mire se gondoljon, sem mire se emlékezzék, csak pihenjen. Nos lát még valamit? . . .

Csak magát látom angyal, csak ajka édes mosolyát, szép szeme biztató pillantását lesem. Mily édes, mily szelíd maga Mariett.

Nem . . . Nem akarok aludni Mariett, látni akarom magát, hallani akarom csengő hangját! . . .

De . . . De mégis meséljen Mariett, talán mégis elalszom.

Kérő szavainak nem tudok ellentállani, mesélék Armund, . . . elmeséltem a szép tündérlányka történetét.

— Volt egyszer, hol nem volt, . . . messze tán, még az óperenciás tengeren is tul volt egy nagy erdő. Ennek a nagy erdőnek a kellős köze-

Sirolin "Roche"

ezerszeresen bevált
tüdőhurutok ellen
friss és idült
köhögés, hörghurutnál
tüdőgyulladások után.

Égészséges tüdők erős étvágy óvszer a
tüdővész ellen.

Tisztelettel kérjük, kiknek előfizetése lejárt, annak szives megújítását.

egyenlőknek, egyenlő jogokra és egyenlő kötelességekre teremtett. Így majd nem lesz egyik előtt igazságtalanságnak az, a mi a másik előtt igazság és akkor nem fog igazságtalanságnak feltűnni, ha valaki a jóért és szépért, a közös boldogságért küzdve érdemből emelkedik a vezető vagy magas helyre

Ekkor tiszteltben fog részeselni a vezető és magas helyen álló, mert oda is a köztisztelt, és hasznos munkásságának elismerése és méltatása emelte.

Ha maga az igazság nem is fog teljességében megvalósulni, de igenis a nemesebb gondolkodás és nemesebb érzelmei terjedése mellett és hatása alatt megvalósul a közmegebecsülés, a köztisztelt és ezzel emelkedik a közmegelegedettség és közjólét.

Ezért küzdjön mindenki; ezért fáradozzon és munkálkodjon minden ember, mert ez a munka kötelesség és mert ez a munka eredményez benső, igaz és boldogító megelegedettséget is.

A furcsa 1913.

Sokan nagyon szerencsétlennek, szinte tragikusnak találják agyonátkozott éviüket: és méltán! Hogyne, mikor az országos árvizek majdnem éhhalállal fenyegették fél Magyarországot, mikor a Balkánon népek zerei pusztultak el barbár kegyetlenség, középkori erőszak áldozataiként most, a felvilágosult, tulmodern XX. században, annak is egy szerencsétlen évében: 1913-ban.

Mikor mindenütt és minden téren felfordulás, nyomor és tönkrementés jelzi 1913 gazdasági történeti napjait. Mikor az egyébként csendes Muraszombatot is fölrázta jóságos, megszokott nyugalmából a mindig emlékeztetes 1913-i esztendő az ő szokatlan nagyszámú, hirtelen egymásután bekövetkezett, váratlan és lesújtó halálseteivel, és egyéb sok csapásával, amely vizsgálatként legyen mondvá — úgy hiszem — többé-kevésbé mindenkinél kijutott ez új évben . . .

pében volt egy arany kastély és ebben az aranykastélyban lakott az aranyhajú tündérlányka . . . Egyszer csak aztán, arra vetődött egy idegen és bebecsátást kért a palotába.

Az ajtónál álló törpe megrémülve szaladt a tündérlánykához, — mert ő még ilyen nagy ember sohasem látott és nem tudta, hogy a törpénél másforma emberek is élnek a földön, akik délecske, erések, mint az erdő sugár fája — és remegő hangon adta tudtára, hogy a rengeteg erdőszélekből egy délcsej ifju vetődött az aranykastély elé és bebecsátást kért könyörög.

Engedjétek be a szerencsétlen — szólt a tündérlányka. — Lássátok el minden jóval s ha fáradtok fektessétek le és hagyjátok magára.

Istenem, ki lehet ez a szerencsétlen — törpengett magában az aranyhajú tündérlány, miközben arany hajfirtjei aláhulltak aggodó fejeiről. Erős, délcsej ifju?! . . . Istenem! . . . megnezem! talán ő az,akit én szerettem? Eljött utánam a tündérországba, az erdő rengetegébe . . . Nem volt nyugta . . . Lehettetlen!? Meg kell nézmem, nem állhatom, hogy meg ne nézzem — tétovázott a tündérlány és szívét valami fájó érzés fogta el.

Végigsurrant az aranyfolyosón és megállt az ajtó előtt, majd kíváncsiságotól győtrődvé bement. A délcsej ifju ott fektűd a drága aranyhímzésű pamlapon és szeméből könny pergett alá szenvedő arcára és mélyen aludt.

A tündérlányka melléje térdelt, letörölte bársony arcáról a könnyeket, majd hosszan nézte a pihető ifjut — összekulcsolt kézzel imádkozni kezdett.

Oh mindenható jóságos Isten, hát nem voltam örök szenvedésre kárthatva, hát megtalál-

De én mindentől eltekintve, egyedül a komikus oldalát figyelve meg a dolgoknak: egyszersmind nagyon furcsának is találom 1913-at.

Kérdezni fogják biztos sokan: ugyan miért? Hát már az mégis csak furcsa, hogy épen 1913-ban kell a nyárnak nyaralni menni, az ősznek a tavaszba és viszont, a tavasznak az őszbe — úgy — valahogy átcserelődnie. Mert én legalább úgy emlékszem, hogy az idén tavasszal barackvirágzások és levelesléskor, valami váratlan kemény »késő-ősi« der minden kifésletett levelet egy szép, azaz hogy én is magyos reggelen a lábunk elé hullatott. Hulltak az elfonnyadt, összezugorodott favelevek tavaszok, akárcsak ősszel (a legyek!).

Egyszóval az idén »tavasz-ősz« volt, legalább is a felvédenek igen, de — gondolom — Muraszombatot kies tájfélni is, bár egy kicsit messze esik a Felföldtől. De hát Istenem, mitől nem esik szegény messze? Ami a legnagyobb baj: Amerikától nem is annyira, mint Budapesttől! . . .

Ugy volt biz az 1913-ban, hogy a nyár végre is megirigylve a jó muraszombatiak, — de még persze minden okos (és pénzes) ember jó dolgát: kapta magát és elment nyaralni. Ott hagyott minket dideregni, ázni-fázni akkor, mikor már késő jöttének jó előre annyira örültünk. Talán épen ez volt a kár. Hiszen tudhattuk volna, hogy jó előre sohasem szabad semminek örülni, de ki gondolt még akkor a »furcsa 1913«-ra, mikor az csak most olvassódik (t. i. ha olvassák) a »Muraszombat és Vidéke«-ben. Igaz, hogy ez két különböző dolog, mert ez cikk alakjában komikotragedia — akar lenni, amaz meg sajnos valóságos tragikomédia — volt . . .

De végre is így történt. Mi tagadás benne áztunk és furdódtunk — akaratlan. És akik nyaralni akartak és tényleg furdózni mentek: azok velünk együtt — szinte akaratuk ellenére fázta és dettó akaratlanul — nem furdózhettek!

Ez már csak mégis furcsa? — És mindez azért, mert a nyárnak 1913 nyarán eltszett menni nyaralni! Logikátlan következmény, hogy akkor nekünk kell engedniük és akkor nekünk nem lehet nyár derekán nyaralunk, mert hogy a természet rendjének nem lehet ellenszegülni: (a közmondást ezuttal diszkrétan mellőzzük!).

tam boldogságomat?! . . . Ő volt, akiért szenvedtem, akiért földönfutóvá lettem és a tündérországba vándoroltam. Azt hittem, hogy számomra a boldogságból a gyarló életben már egy szemernyi sem jut, életem örök rabságban és boldogtalanságban telik el. És íme a jóságos Isten kegyelme, hozzám vezérelte őt, akit szerettem és . . .

Hirtelen nagyot sóhajtott az ifju, mintha csak megértette volna a tündérlányka imáját és ijedten fölpillantva magához ölelte imádtottját . . . és mindketten zokogtak.

Az arany palotát, amely tegnap még olyan kicsinynek tűnt fél előtte, szörnyű nagyknak látta. Az ablakon, amelyen tegnap még az újját is alig tudta kidugni, ma kényelmesen kihajoltott és látta, hogy a törpék, mint sűrűnek forognak a ház körül.

A törpék is meglátták őt és mélyen meghajolva kapták le a süvegjeiket, majd csigahéjban éltel, gyűszűben pedig bört hoztak a vendégnek.

Az aranyhajú tündérlányka pedig — aki sohasem hitte volna, — bár ha néha-néha meg is villant lelkeben az emlék, — hogy imádtottjára rátalál, . . . igen, igen boldog volt . . .

Eddig tartott a mese és én lázas, égő szempillákkal még mindig lestem Mariett ajkáról a szót és még egy utolsó erőfeszítéssel kinyitottam lecsukódó szempilláimat és megsókolva Mariett mosolygós ajakát, összetett kézzel kértem, hogy mesélje el nekem még egyszer az aranyhajú tündérlányka történetét.

— Ipi. —

De ez már így volt Muraszombatanban is. Tapasztalatból tudom, hogy így történt . . .

És hogy teljes legyen a furcsaság (mert hisz a természetben minden tökéletes, perfect egész) azt már itt Pesten kell észlelnem, hogy ősz helyett (ami már ugyis volt tavasszal, nehogy összezavarjunk a dolgok illetően egymásutántalanságát és esetleg ki találjunk bennük igazodni), visszajött a tavasz, meg — Gott sei Dank, hosszú nyaralás után végre a nyár is . . .

Igen, mind a kettő! Mert megtörtént tény és való, hogy itt Pesten, szeptember végén újból kirügyezték a fák (már amelyiknek korán lehullott a levele) és a szegény 1913 czüfjára tavasz lett az őszben.

Szóval »ősz-tavasz« is volt, nemcsak »tavasz-ősz«, ha mindjárt rövid ideig is! . . .

Most meg »jó öreg« nyárnak örül a pesti ember, örül, hogy rá süt a nap! (A muraszombatiak is valószínű örülnek ennek, ha ugyan részük van benne).

De hát persze »egy fecske nem csinál nyarat«, hát még, ha egyetlen-egy sincs, akkor meg épen ki van zárva a lehetősége is az »igazi« nyárnak. Ezen már sem a furcsa 1913, sem a még furcsább Budapest nem változtathat semmit.

Pedig fennevezett evünk ugyancsak össze-vissza forgatta egymásután következő évszákainkat s velük együtt ugyancsak megboszantott, illetőleg (már a kit!) zavarba hozott bennünk is. Ártott is, kacsagtartott is: hisz épen ez a tragikomikus!

Budapest se produkálja, még derült, felhőtlen napjai dacára sem az »igazi« nyarat, aminek legkézzelfoghatóbb bizonyítéka talán az, hogy az »Állatker« pausz! Pedig a mi Pestiünk — megsughatom — még hozzá 1913 lévén a kalendáriumi esztendő: egyébként sok új furcsasággal traktál.

Hogy többet ne mondjak olyan vadonatúj divattal, amitől Isten mentse egyszerű Muraszombatunkat: ennél is furcsább »tango«-táncával, amit Muraszombatan már nem is furcsának neveznének, hanem esetleg — másnak!

Sőt mi több! Sokan még a politikai viszonyokat és a sajtóreformot is furcsának találják, de végre is ez nem tartozik ide s ha igen, akkor csak megerősíti eddigi nézetüket, hogy tényleg furcsa, tragikus is, komikus is ez az 1913!

S még a tél is hátravan, tehát még kilátásunk egy »sírva-vig« felvonásban aktiv- és passivé szétvenni. Ez végre is csak méltó és csattanós befejezése volna »1913«-nak, mint tragikumédiának, mint olyan színműnek, amelynek épen nem kíváncsi közönsége és egyben akaratlan szereplői lettünk. De meg eleget is tenne ezáltal 1913, mint év a természet követelményének, amely így is, ugy is tökéletes perfect egészet követel, már most akár a szokotti csendes és a jövőben kívánatos zavartalan lefolyás, akár szokatlan furcsaság legyen is az! . . .

De hisz ezt mi is így szeretjük, lám, a ivaivájában, táncában, nótáiban tul modern XX. század is ezt tárja törzseleményeiben elénk: már csak ezek után, ily előzményekkel a furcsa 1913 nem fog szegyenben, háromnegyedrészen maradni? . . .

Valószínűleg nem. Még rejteget valamit számunkra. Figyeljünk csak! . . .

Nemsokára harmadszor csengetnek és akkor? . . .

Vagy sirni fogunk, vagy halálra kacagjunk magunk! . . .

Saáry Andor.

H I R E K.

A battyándiak és az óvónő.

Megint Battyándról, a tótság híres közepéről szól az ének. Ezuttal nem túlzótlomajalist rendeztek, hanem az óvónőjük illetőségi kérdésében hoztak egy lelketlen és felháborító határozatot. Arról van ugyanis szó, hogy az óvónőnek Barboresik Kata kisasszonynak szüksége van illetőségi bizonyítványra. Miután abból a faluból ahonnet száilek révén bir illetőséggel, már régen elszármazott és mivel már ötödik éve is elmúlt, hogy Battyádon óvja a kisdedekeit, hát e nemes község kötelékébe kívánkozott. És annak rendje módja szerint megkérte a községbirót, Kihár Ferencet, hogy vegyék fel őt a község kötelékébe. Mivel pedig a iörvényszerint, mint vármegyei alkalmazott a község terhekhez nem járul hozzá pótdadófizetés alakjában, önkényt felajánlotta, hogy valami mérsékelt összeget fizet a község pénztárába. Ennek az egyszerű paraszt birónak volt annyi lelke és józérése, hogy annak az óvónőnek a kérelmét, aki immár több mint öt esztendeje neveli, tanítja, ápolja és gondozza a község lakóinak neveletlen apróságait, pártolólóg terjesztette a kupaktanács elé és kérte az illetőség megadását az óvónő részére.

És akár hiszik, akár nem, megtörtént, hogy a kupaktanács egyhangulag elutasította az óvónő kérelmét, kimondván, hogy még kilátásba sem helyezhetik neki, hogy valamikor felvegyék a község kötelékébe. Nem foglalkozunk most azzal, hogy jogilag megáll-e ez a diszhatározat, csak mint emberek elméldünk egy kissé felette.

A törvény négy évi helyben lakást és a közterhekhez való hozzájárulást követel. Mivel azonban a tisztviselők, tehát a tanítók is pótdadómertenséget élveznek, kétségtelen hogy ők sohaszerezhetnének illetőséget sehoh, ha csak a község őket kötelékébe fel nem veszi. Tehát a község képviselőtestületeinek kezében van letéve a tisztviselők hovatarozandósága kérdésének a sorsa.

Ugyválszik, hogy a szóbanforgó esetben a battyándi kupaktanács, élén a kiváló tehetségekkel megáldott jegyzővel, a rendtartós lett ettől a nagy jogtól és a szentírít felebbzehetetlen íteletmondás gyakorlásában elfeledkeztek a legegyszerűbb emberi szempontról, sutba dobták a jóérzést és sarokkal tapostak az izlésre és a tisztességre.

Az óvónő, a neve egybként egész közböbös és mellékes, szóval a község óvónője illetőséget kér. Kéri ezt pedig az a tanleány, aki több mint öt év óta vesződik reggeltől estig a község apró gyermekeivel. Ezzel a leánnyal szemben hálával tartozik a község, mert azzal a fizetéssel, amit az óvónő kap, koránt sinensen megfizetve annak idegölő, fárasztó munkája. Csodáljuk azokat a battyándi intelligensebb embereket, akik a köpviseletestület közgyűlésén résztvettek, hogyha már a jegyző nem ébredt jobb belátásra, és nem volt több esze, hogy ők meg nem akadályozták ezt a szégyenletes határozatot.

A magyar község cultur érzékét compromittálták ismét Battyádon, mert az óvónőt még akkor is — elismerésül nemes hivatasának — fel kell venni a község

kötelékébe, ha a község biztosan tudná, hogy a későbbi időkben az eltartása az ő nyakába indul.

— Az öreg takarékpénztár jubileuma. 1873 évi november hó 1-én kezdte meg működését a Muraszombati Takarékpénztár. A szerény keretekben mozgó kis takarékcocská e 40 év alatt a vármegye sorban második hatalmas pénztárszerveleté fejlődött. Kováts István elnök a takarékpénztár igazgatóságának e hó 7-én tartott ülésén előhozta a 40 éves működés évfordulóját és indítványára elhatározta az igazgatóság, hogy ezt a nevezetes datumot méltóképpen fogja megünnepelni és emlékeztetés tenni.

— Hozdovics Antal műszaki tanácsos, az állampépítészeti hivatal vezetője szerdán és csütörtökön a járásban volt és megsemmellette az utakat.

— Községek a polgári iskoláért. Mezővár község 400 K-t, Alsómarác község 300 K-t, Szentbátor község pedig 30 K-t szavazott a polgári iskola céljaira. Teljes elismerést érdemelnek e községek képviselőtestületei és kívánatos volna, hogy más községek is kövessék példájukat.

— Az új csendlaki plebános. Gróf Szápáry László v. b. t. d. r. Ivanóczy Ferenc halálával megüresedett csendlaki plebánira Wadovcics Rezső a szentbenedeki plebános praesentálta, akit a megyés püspök ennek alapján ki is nevezett. Szentbenedekre helyettes plebánosul Kis Károly káplán küldetett ki.

— A nőegylet táncmulatsága. A muraszombati jót. ker. nőegylet jubiláris táncmulatsága — amely ma este lesz a Dobrai szálló termében — élénk érdeklődést keltett mindenfelé. Tekintve a mulatság teljes családias feszelen jellegét, igen sokan készülnek, s így ha mindazok el jönnek, akik eddig érték, akkor az estély igen szép sikerű lesz.

— Áthelyezés. Zelles Aladárt, vasutunk egyik tisztviselőjét a szombathelyi üzletvezetőség Kalocsára helyezte át.

— Díjjat a gyilkos fejére! Két hete is elmúlt immár, hogy a lendvakirályiai rémes csendőrt tragédia fő hőst, Hári Antalt hiába keresi nagyszámú összpontosított csendőrt. Ugy látszik a falu rejtegeti Hárit, akit hol itt, hol ott látnak felbukkanni, de megfogni nem sikerül. A Muraszombati Takarékpénztár igazgatósága pénteken elhatározta, hogy eminens közérdekből aktiót indít az irányban, hogy bizonyos összeg álljon rendelkezésre, amelyet jutalmul az fog megkapni, aki Hári Antalt elfogja vagy csendőrkézre adja. Az igazgatóság 100 koronát ajánlott fel e célra és megkereste a társintézetet, a Muraszombati Mezőgazdasági Bankot, hogy szintén járuljon hozzá ezen díj gyarapításához. Így remélhető lesz, hogy hamarosan megkerül a gazember s elveszi méltó büntetését.

— Visszajöttek a kaszirnők. Nem sokáig tartott a kaszirnőmentés, tiszta állapot Muraszombatan. A kávékos elunták az egyedülletet és újból tündért ültettek a pálinkás palackokkal ékesített kávéházi trónusokba. A közvélemény nem szivesen fogadja ezt a renaissance-t, s nekiünk lesz legközelebb alkalmunk hangot adni e tiltakozásnak, addig is azonban a hatóságok és a rendőrök okulásá végett ide iltatjuk az alábbi kaszirnő esetet, amely a »Vasvármegye« szerint Szombathelyen történt.

Eltoloncolt kasszatünder. Alaposan megjárta a vásári szerelemmel K. Böske, egy szom-

bathelyi kávéház kasszatünderé. Tegnap este valami szemfüles vendör odaállt lakúsa elé s mikor látta, hogy egy elegáns ur távozik onnan, megkérdezte a leányt, hogy a látogatást mikép bocsátotta áruba. A tapasztalatlan hölgyecske szépen kibökentette, hogy tiz koronát kapott a barátjától. Így került Böske a rendőrségre, ahol Kistaludy József rendörkapitány az erkölcsökbe ütőző kasszakirálynő öt napi elzárására és eltoloncólásra ítélte.

— Öngyilkos anyós. Schober Antal kuzmai korcsmáros anyósa családi perpatvar miatti bánatában felakasztotta magát. Mire hozzátartozói észrevették a padlás egyik gerendáján lógó öreg asszonyt és a kötele levágták, már halott volt.

Légzőszerveinkről. A legtöbb betegség kiinduló helye a légzőszervekben van. Meghülés, oroklott baj és más körülmények összejátszásának ez az eredménye. Nagyon sok embernek egy kis köhögés, hurutos állapot gondot nem okoz, nagy akkor azonban az ijedelem, mikor hosszabb idő után sem múlik a semmibe sem veti baj és kétségtelen jele már a kezdődő tuberkulózisnak. Ilyen esetben csak a leggonoszabb kezelést segíthet már, ez ezer és ezer esetben bizonyítottan jó. Azok között a szerek között, melyek e czélt szolgálják, első helyen áll a Sirolin »Roche«, kellemes ízű, biztos hatású, teljesen ártalmatlan creosot tartalmú háziszor. Minden gyógytárban kapható. Nem volna szabad egy jobb családnál sem hiányoznia. Ha kéznél van, meg van a segítség. Periculum in mora.

— Büntető eljárás 200 korcsmáros ellen. A »Fogadó: azim lapból vesszük át az alábbi közleményt: Cserm és környéken 200 korcsmáros ellen indítottak eljárást azért mert az illetők részben gondatlanságból, részben tudatlanságból nem függesztették ki italmérésii helyiségükben a törvény által előirt »Börtörvény fontosabb rendeletei« fali-táblát és ezért a legkisebb büntetés 100 korona. Jó akarattalug hívjuk a fentiekre fel vendéglőseink szives figyelmét és egyuttal tudatjuk, hogy a fenti rendeletet tartalmazó fali tábla Balkányi Ernő papirkereskedésében Muraszombati 1 koronért kapható.

Meghívó.

A Magyarországi munkások rokkant és nyugdíjgyesületének 377. sz. muraszombati fiókpenztára f. hó 9-én (vasárnap) d. u. 3 órakor Turk József vendéglőjének helyiségében közgyűlést tart, melyre az egyesületi tagok ezennel meghívattak.

Tárgyszorozat:

1. Alapszabály módosítások.
2. Esetleges indítványok.

Muraszombat, 1913. november 5.

Scheibner Aladár,
elnök.

A keddi előadást bizonytalan időre beszüntetem.

MOZGÓ SZÍNHÁZ
MURASZOMBAT.

Előadás csak vasárnap tartatik.

1. Az aranykirálynő. Nagy dráma, 3 felvonásban.

Szünet.

2. A boldogtalan házaspár. Dráma.
3. Amerikai pénzgátrás. Természet utáni felvétel.
4. Pali, mint tornász. Bohózat.
5. Egy merész kocsis. Bohózat.
6. A hiányzó nadrágszár. Bohózat.

HELYÁRAK: Zarthely I korona. I. hely 60 fillér. II. hely 40 fillér. III. hely 20 fillér.

KEZDETE ESTE 8 ÓRAKOR.

Vasárnap délután 3 órakor külön előadás.

Tisztelettel

DITTRICH GUSZTAV,
tulajdonos.

Apró hirdetések.

Könyvtár órák. A Muraszombati Járás-Gazdák Szövetségének könyvtára nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11—12 óráig a titkári lakásán. — A Dunántúli Közművelődési Egyesület könyvtára pedig szerdán d. u. 2 órakor áll a közönség rendelkezésére az állami óvodában.

Amerikai szőlővessző Rípária és Göthe No. 9 sima és gyökeres, megszerezhető jutányos napi ár mellett a titkári hivatalban és a vaslaki alany telepen.

Galambokat nagyobb mennyiségben megvéltre keres Rösler Károly Szombathelyen.

A Muraszombati Takarékpénztár Igazgatóságától.

Hirdetmény.

A Muraszombaton székelő **Muraszombati Takarékpénztár** és az u. ott székelő **Délvas megyei Takarékpénztár Részvénytársaság** a f. 1913. évi szeptember hó 29-én tartott rendkívüli közgyűléseiken a két intézet fuzióját határozták el; ennél fogva keresk. törvény 202. §-a értelmében ezennel felhívjuk a beolvadt, feloszlás folytán megszűnt Délvas megyei Takarékpénztár Részvénytársaság hitelezőit követeléseiknek a harmadszori közzétételtől számított hat hónap alatt leendő érvényesítésére.

Muraszombat, 1913. október hó 1-én.

Az Igazgatóság.

Fürst A. és Fia

czégnél egy jó házból való fiu

tanoncznak

azonnal felvétetik

Egyedüli raktár és elárúsítás

Hölgyek becses figyelmébe

ajánlom: Mező-utczában, Kűhár-féle házban az ujonnan nyitott **női-kalap üzletemet**. Elfogadok mindennemű kalapdiszítést, kalapjavítást, — ugyszintén kisleányok részére — kalap és fejkötő készítését.

Tisztelettel
WOLFARTH LAJOSNÉ.

Butorcsoomagolásra

vegyes papir igen jutányos áron kapható Balkányi Ernő papirkereskedésében MURASZOMBAT.

— Tisztelettel kérjük, kiknek előfizetése lejárt annak szives megújítását.

BALKÁNYI ERNŐ
könyvnyomda, könyvkötészet, könyv-, papír és írószerekkereskedés, különleges képeslevelezőlapok nagyvárosaikban Muraszombat.

AJÁNL: mindennemű író- és rajzszerkeket, írómappákat, tintákat, natyományokat, tintatartókat, beíró- és tizletti könyveket, ima-, énekes-, munkás-, mese-, képes-, szakács és JUTÁNYOS ARAK!

émoskönyveket, szerelmi levelező, daloskönyvet, önégyvéd házi titkár, emlékkönyveket, szekrenypapírok, cigarettá hűvelveket, töltéket, papírokat és legújó nyomtatványokat.

PONTOS KISZOLGÁLÁS!
Nagyválaszték: levélpapirokban doboz- és borítékban.

BUDAPEST és KIS UJSÁG
apróhirdetési levelezőlapok kaphatók
Balkányi Ernő papirkereskedésében Muraszombat.

Csoomagokban szállítatik a netto	50 gr. K f	100 gr. K f	250 gr. K f	500 gr. K f
Mélange fin 3 sz. (Ceylon-aroma) jóízű családi keverék, erős különösen tejfel vagy tejjöllel ajánlatos.	.50	1.—	2.40	4.80
Mélange surfin 2 sz. (Souchong-aroma) finom aromatikus keverék; tejfel vagy tejjöllel különben aranyszárgán készítettő.	-.60	1.20	2.80	5.60
Mélange extrafin 1 sz. (f. Ningchow-aroma) igen finom, nagyon takarékos keverék; orosz karavántéának is nevezve, fi. aroma.	-.80	1.60	3.80	7.60
Mélange superieur 0 sz. (fi. Orange-Pekoe-aroma a legfinomabb fajtaiból áll; csakis elsőrendű termékből.	1.—	2.—	4.80	9.60

1914.
Magyar és vend naptárak megérkeztek.

Kapható: **Balkányi Ernő** könyv- és papirkereskedésében **Muraszombat.**

A vasúthoz járó ut világitási

ügye — sajnos — még máig sincs megoldva, de azért Ön pompásan világíthat, ha ves egy **Heliophor Gold-Export** jól világító villamos

zseblámpát!

Vakító fényt adó zseblámpák a legtartósabb s legelegánsabb kivitelben! **Alkatrészek egyenként is kaphatók.** A legjobbnak elismert **Heliophor** elemek legolcsóbb árban elárúsítása:

Balkányi Ernőnél Muraszombat.

Radó Antal:
Idegen szavak szótára.
Hivatalos és magán életben nélkülözhetetlen könyv.

Önügypvéd.

Peres s peren kívüli ügyekben a törvények szabályai: i. curiai döntvényekkel és írománymintákkal, kiegészítve a legújabb törvényekkel a bírósági hatáskörrel, sommás eljárásról, házassági s család jogviszonyokról, örökösödési eljárásról, felső közigazgatási bíróságról, consuli bíraskodásról, helyegilleték-szabályokról, különösen jelzálog-kölcsönöknél, fizetési meghagyásokról, telekkönyvekről, kamatlábról, állami any: könyvekről.

Kapható: BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papirkereskedésében MURASZOMBAT.

Muraszombaton, **ASCHER B. ÉS FIA** cégénél.

Legujabb kiadás. RéziNéni szakácskönyve. **Ára 5 korona.** Kapható: BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papirkereskedésében, Muraszombaton.